

tidig sige til den ærede Ordfører, at jeg ikke paa nogen Maade tror, at den Stemmning, der er oppe blandt Landets Befolkning, er en saadan, at den ønsker et Forlig, som bogstavelig er en Falliterklæring fra den store og stærke Opposition, der har bestaaet til Dato. Naar de ønskede Forlig, var det med den Forudsætning, at man skulde gaa sejrriig ud af Kampen, og at de, der have traadt uden for Grundloven, skulde tvinges til at gaa inden for den igen, hvis de vilde have Del i de Rettigheder og Goder, som Grundloven og Forfatningen hjemler det danske Folk. At det er et slet Forlig, have vi mange Beviser for. At der skulde kunne tilvejebringes et Forlig, som det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius) kunde slutte sig til, har jeg aldrig troet, men dog er det lykkes at tilvejebringe et Forlig, som det ærede Medlem fra Storeheddinge kan slutte sig til uden at sige et Ord imod det. Jeg ser deri et glimrende Bevis paa, at det i Virkeligheden er et Forlig, Høje kan være tjent med. Hvad har Moderationen i Dag fremført som Forsvar for, at de gaa ind paa Forliget? Have de et eneste Holdpunkt i den Retning? Jeg har ikke hørt noget. Der er henvist til en Resolution, som skal vedtages en af Dagene. Hvad siger da denne Resolution? For mig siger den intet. Naar den Grundlov, som er brudt, og som der ikke er regeret efter, ikke har talt tydelig, saa taler sandelig denne Resolution heller ikke tydelig. Og den vil overhovedet ikke faa nogen Betydning. Nej, det er private Samtaler og private Aftaler, der afgøre Spillet her, det er det, der bygges paa, det er det, de stole paa. Og disse Samtalers Indhold have de ikke en Gang villet fremføre for Folketinget i Dag. Der bliver sagt, der vil komme en Erklæring fra Finansministeren om, at han om en føje Tid vil nedlægge sit Mandat. Nu siges det, at den er fremkommen i Landstinget jeg ved det ikke. Men hvad der kan bygges paa, hvad en Minister, som har levet uden for Grundloven, har givet Løfte om, begriber jeg ikke. Skulde der være Tale om Forlig, forekommer det mig, at Forliget burde være af den Bessaffenhed, at Ministeriet maatte ligge slaaget paa Marken. I alle andre parlamentariske Lande vilde sikkert et Ministerium, der havde regeret som denne Regering, ikke opnå et Forlig og Anerkendelse af, hvad de have bygget provisorisk. Jeg tror, det vil blive svært for de 25 tidligere Oppositionsmænd, naar de komme ud i Landet, at forsvare deres Stilling. De tro ikke selv dette. Ja, de Herrer smile, men vi mødes nok en Dag

ude i Landet, og jeg er overbevist om, at det vil blive dem svært at forsvare det Ansvar, de have paataget sig ved at være med til at ødelægge Grundloven endnu mere, end den i Forvejen er ødelagt. Naar der har været Tale om 1866, siger jeg, at jeg ligesom den ærede foregaaende Taler betragter denne Afslutning af den parlamentariske Kamp som endnu værre end det, der skete i 1866. Det er min Overbevisning, at den vil vise sig uholdbar, og at det ikke vil vare længe, før vi komme til at begynde forfra igen, vade ud i Provisoriet og komme til at slaas, som vi have gjort det til Dato. Jeg forstaa derfor ikke, hvorfor de, der have sluttet sig til Regeringen, det enige Regeringsparti, af hvilke ikke en eneste Mand svigter, ere gaaede bort fra deres tidligere Kampfæller i den politiske Strid. Hvis de tro, de ere klogere, og bedre forstaa Situationen end de 46, de have skilt sig ud fra, saa maa de i Sandhed være meget indbildske. Hvis jeg i Dag stemte for dette Forlig, vilde jeg betragte mig selv som en Forræder mod det danske Folk. Jeg siger ikke, at de andre, som stemme saaledes, ere det, det overlader jeg til dem selv, men jeg siger kun, at hvis jeg gjorde det, vilde jeg ifølge min Opfattelse betragte mig som en Forræder imod det danske Folk, og det vilde jeg nødig have Skyld for at være. Hvad der har tvunget dem dertil, hvad samvittighedsfuld Følelse der har bevæget dem dertil, det vil være mange en Gaade, og der er sikkert ingen, som vil kunne forstaa det. Vi staa sikkert bedre nu end tidligere. Hvis man havde staaet fast, kunde Regeringen ikke i mange Aar have regeret paa Provisorier, som til Dato, thi Kassen er tom, der er brugt 100 Millioner, alle de Benge, der var i Statskassen, og hele det Overstud, der kunde blive. Det havde været bedre at drage dem til Ansvar og forlange, at de skulde betale disse Benge, end at gaa til et Forlig med dem, der saaledes have behandlet Grundloven. Jeg vilde ønske, jeg kunde tro og tænke saaledes, at jeg kunde slutte mig til den Bemærkning, der er kommet fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) i Dag om den Fremtid, man muligvis kunde se i Møde. Jeg vilde ønske det, men jeg ser ikke saaledes paa det, og vil man se paa de Betænkninger, der nu ere fremkomne fra Landstinget om Provisorierne, vil man specielt se paa den Betænkning, der foreligger vedrørende Presseprovisoriet, da vilde de sikkert se, at det ikke er nogen lystelig Fremtid, vi gaa i Møde, hvis denne Betænkning skal være et Finger-